

(1) Exekutor, kterému došel exekuční návrh, požádá exekuční soud nejpozději do 15 dnů ode dne doručení návrhu o pověření a nařízení exekuce (dále jen „pověření“).

Neobsahuje-li návrh oprávněného všechny náležitosti nebo je nesrozumitelný nebo neurčitý, běží tato lhůta až ode dne doručení opraveného nebo doplněného návrhu, popřípadě exekučního titulu exekutorovi. Doručením žádosti o pověření soudu se do rejstříku zahájených exekucí elektronicky zapíše údaje podle § 35b odst. 1 písm. a) a c) až g).

(2) V žádosti o pověření musí být označen exekutor, který žádost podle odstavce 1 podal, s uvedením jeho sídla. Žádost musí být datována a musí dále zejména obsahovat jméno, popřípadě jména, příjmení a bydliště účastníků nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo a přesné označení exekučního titulu. Součástí žádosti o pověření jsou i údaje podle § 35b odst. 1 písm. a) a c) až g). Společně se žádostí exekutor soudu zašle exekuční návrh a všechny listiny, které k návrhu připojil. Žádost včetně všech listin, které se soudu zasílají společně s ní, musí být podána na elektronickém formuláři prostřednictvím veřejné datové sítě a elektronické aplikace určené k podání takové žádosti; není-li to technicky možné, mohou být žádost i listiny zaslány prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, případně v listinné podobě.

(3) Soud vydá pověření do 15 dnů, jestliže jsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady.

(4) Pověření obsahuje

- a) označení exekučního soudu,
- b) označení exekutora,
- c) označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
- d) označení oprávněného a povinného,
- e) podpis a datum.

(5) Pověření není soudním rozhodnutím a nedoručuje se účastníkům řízení.

(6) Jestliže nejsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce, soud udělí exekutorovi pokyn, aby exekuční návrh částečně nebo úplně odmítl nebo zamítl nebo aby exekuční řízení zastavil. Tímto pokynem je exekutor vázán.